

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. június 2.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2023/0169(COD)

10108/23
ADD 2

JUSTCIV 80
JAI 770
EJUSTICE 20
CODEC 1012
FREMP 173
IA 129

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2023. június 1.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2023) 280 final
Tárgy:	MELLÉKLET a következőhöz: Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a felnőttek védelmével kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az intézkedések elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2023) 280 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2023) 280 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.5.31.
COM(2023) 280 final

ANNEX 11

MELLÉKLET

a következőhöz:

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a felnőttek védelmével kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról,
az intézkedések elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott
együttműködésről**

{SEC(2023) 208 final} - {SWD(2023) 154 final} - {SWD(2023) 155 final} -
{SWD(2023) 156 final}

11. MELLÉKLET [...]

A FELNÖTTEK NEMZETKÖZI VÉDELMÉRŐL SZÓLÓ EGYEZMÉNY

(2000. január 13-án megkötve)

A jelen egyezményt aláíró államok,
annak figyelembevételével, hogy védelmet kell biztosítani nemzetközi helyzetekben olyan felnőttek számára, akik személyes képességeik hiányának vagy korlátozottságának szintje miatt nincsenek olyan helyzetben, hogy megvédhessék érdekeiket,
azzal az óhajjal, hogy a felnőttek védelmét szolgáló intézkedések vonatkozásában elkerüljék a joghatóság, az alkalmazandó jog, az elismerés és végrehajtás terén a jogrendszereik közötti összeütközéseket,
emlékeztetve a nemzetközi együttműködés fontosságára a felnőttek védelme érdekében,
megerősítve azt, hogy a felnőtt érdekeit, valamint méltóságának és autonómiájának tiszteletben tartását elsődlegesen figyelembe kell venni,
a következő rendelkezésekben állapodnak meg:

I. FEJEZET – AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. cikk

- (1) Ez az egyezmény a nemzetközi helyzetekben olyan felnőttek számára nyújtott védelemre vonatkozik, akik személyes képességeik hiányának vagy korlátozottságának szintje miatt nincsenek olyan helyzetben, hogy megvédhessék érdekeiket.
- (2) Az egyezmény célkitűzései a következők:
 - a) annak meghatározása, hogy mely állam hatóságainak van joghatósága a felnőtt személyének vagy vagyonának védelmére irányuló intézkedések meghozatalára;
 - b) annak a meghatározása, hogy ezeknek a hatóságoknak joghatóságuk gyakorlása során mely jogot kell alkalmazniuk;
 - c) a felnőtt képviselőtére alkalmazandó jog meghatározása;
 - d) e védelmi intézkedések valamennyi Szerződő Államban való elismerésének és végrehajtásának biztosítása;
 - e) az ezen egyezmény céljainak eléréséhez szükséges együttműködés kialakítása a Szerződő Államok hatóságai között.

2. cikk

- (1) Ezen egyezmény alkalmazásában felnőtt a 18. életévét betöltött személy.
- (2) Az egyezmény alkalmazandó továbbá olyan intézkedésekre is, amelyeket egy olyan felnőtt vonatkozásában hoztak, aki az intézkedések meghozatala idején még nem töltötte be 18. életévét.

3. cikk

Az 1. cikkben említett intézkedések különösen a következőkre vonatkozhatnak:

- a) a cselekvőképtelenség és a védelmi rendszer meghatározása;
- b) a felnőtt igazságügyi vagy közigazgatási hatóság védelme alá helyezése;
- c) gyámság, gondnokság és hasonló intézmények;
- d) annak a személynek vagy szervnek a kijelölése és feladatai, amely felelős a felnőtt személyéért vagy vagyonáért, képviseli vagy támogatja a felnőttet;
- e) a felnőtt olyan intézményben vagy más helyen történő elhelyezése, ahol védelme biztosítható;
- f) a felnőtt vagyonának kezelése, megőrzése és az azzal való rendelkezés;
- g) a felnőtt személye vagy vagyona védelme érdekében hozandó konkrét beavatkozás engedélyezése.

4. cikk

(1) Az egyezmény nem alkalmazható a következőkre:

- a) tartási kötelezettségek;
 - b) házasság vagy bármely hasonló kapcsolat létrehozása, érvénytelenítése vagy felbontása, továbbá különválás;
 - c) házassági vagy bármely hasonló kapcsolat vonatkozásában vagyoni jogi rendszerek;
 - d) bizalmi vagyonkezelés és öröklés;
 - e) szociális biztonság;
 - f) általános jellegű hatósági intézkedések egészségügyi ügyekben;
 - g) a felnőtt által elkövetett bűncselekmények következtében a vele szemben hozott intézkedések;
 - h) a menedéjgről és a bevándorlásról hozott döntések;
 - i) kizárólag a közbiztonságra irányuló intézkedések.
- (2) Az (1) bekezdés nem hat ki a benne foglalt ügyek tekintetében a felnőtt képviselőjeként történő eljárásra való jogosultságra.

II. FEJEZET – JOGHATÓSÁG

5. cikk

- (1) A felnőtt személyének vagy vagyonának védelmére irányuló intézkedések meghozatalára a felnőtt szokásos tartózkodási helye szerinti Szerződő Állam igazságügyi vagy közigazgatási hatóságainak van joghatósága.
- (2) Ha a felnőtt szokásos tartózkodási helye egy másik Szerződő Államra változik, az új szokásos tartózkodási hely szerinti állam hatóságainak van joghatósága.

6. cikk

- (1) A menekült felnőttek és olyan felnőttek esetében, akik az országukban lévő zavargások miatt országuk elhagyására kényszerülnek, az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott joghatóság annak a Szerződő Államnak a hatóságait illeti meg, amelynek területén a felnőttek országuk elhagyása miatt jelen vannak.

- (2) Az előző bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni azokra a felnőttekre is, akiknek a szokásos tartózkodási helye nem állapítható meg.

7. cikk

- (1) Azon felnőttek kivételével, akik menekültek vagy az állampolgárságuk szerinti országban lévő zavargások miatt országuk elhagyására kényszerülnek, azon Szerződő Államok hatóságai, amelynek a felnőtt állampolgára, joghatósággal rendelkeznek a felnőtt személye vagy vagyona védelmét célzó intézkedések meghozatalára, ha megítélésük szerint jobb helyzetben vannak a felnőtt érdekeinek felmérésére, továbbá az 5. cikk vagy 6. cikk (2) bekezdése szerinti joghatósággal rendelkező hatóságok tájékoztatását követően.
- (2) Ez a joghatóság nem gyakorolható, ha az 5. cikk, a 6. cikk (2) bekezdése vagy a 8. cikk alapján joghatósággal rendelkező hatóságok arról tájékoztatják a felnőtt állampolgárságának állama szerinti hatóságokat, hogy meghozták a helyzet által megkívánt intézkedéseket vagy az intézkedés mellőzéséről döntöttek, vagy az eljárás már előttük folyamatban van.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti intézkedések hatályukat veszítik, amint az 5. cikk, a 6. cikk (2) bekezdése vagy a 8. cikk alapján joghatósággal rendelkező hatóságok meghozzák a helyzet által megkívánt intézkedéseket vagy az intézkedés mellőzéséről döntenek. E hatóságok ennek megfelelően tájékoztatják az (1) bekezdés szerint intézkedéseket tett hatóságokat.

8. cikk

- (1) A Szerződő Állam 5. vagy 6. cikk szerint joghatósággal rendelkező hatóságai, amennyiben úgy ítélik meg, hogy ez áll a felnőtt érdekében, saját kezdeményezésre vagy más Szerződő Állam hatóságainak kérésére felkérhetik a (2) bekezdésben említett egyik Szerződő Állam hatóságait a felnőtt személyének vagy vagyonának védelmét szolgáló intézkedések megtételére. Ez a kérés vonatkozhat az ilyen védelem összes vagy néhány vonatkozására.
- (2) Az alábbi Szerződő Államok hatóságai kereshetők meg az előző bekezdés alapján:
- a) a felnőtt állampolgársága szerinti állam;
 - b) a felnőtt előző szokásos tartózkodási helye szerinti állam;
 - c) a felnőtt vagyonának fekvési helye szerinti állam;
 - d) az az állam, amelynek hatóságait a felnőtt a védelmére szolgáló intézkedések megtételére írásban kijelölte;
 - e) a felnőtthez közel álló, és védelmét felvállalni kész személy szokásos tartózkodási helye szerinti állam;
 - f) a felnőtt személyének védelmével kapcsolatban az az állam, amelynek területén a felnőtt tartózkodik.
- (3) Amennyiben az előző bekezdések alapján kijelölt hatóság nem fogadja el joghatóságát, a Szerződő Állam 5. vagy 6. cikk szerint joghatósággal rendelkező hatóságai megőrzik joghatóságukat.

9. cikk

A felnőtt vagyonának fekvése szerinti Szerződő Állam hatóságainak a szóban forgó vagyonra vonatkozó védelmi intézkedések meghozatalára annyiban áll fenn joghatósága, amennyiben ezek az intézkedések összeegyeztethetők az 5–8. cikk szerint joghatósággal rendelkező hatóságok által már meghozott intézkedésekkel.

10. cikk

- (1) Sürgős esetben azon Szerződő Állam hatóságainak, amelynek területén a felnőtt vagy a felnőtt tulajdonát képező vagyon található, joghatóságuk van a szükséges védőintézkedések meghozatalára.
- (2) Az előző bekezdés alapján a valamely Szerződő Államban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező felnőtt tekintetében hozott intézkedések hatályukat veszítik, amint az 5–9. cikk alapján joghatósággal bíró hatóságok meghozzák a helyzet által megkívánt intézkedéseket.
- (3) Az (1) bekezdés alapján a szerződésben nem részes államban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező felnőtt tekintetében hozott intézkedések minden Szerződő Államban hatályukat veszítik, amint a kérdéses Szerződő Államban elismerik a helyzet által megkívánt és egy másik állam hatóságai által meghozott intézkedéseket.
- (4) Az (1) bekezdés értelmében intézkedéseket tett hatóságoknak lehetőség szerint tájékoztatniuk kell a felnőtt szokásos tartózkodási helye szerinti Szerződő Állam hatóságait a megtett intézkedésekről.

11. cikk

- (1) Kivételes módon azon Szerződő Állam hatóságainak, amelynek területén a felnőtt jelen van, joghatóságuk van a felnőtt személyének vagy vagyonának a védelmét szolgáló olyan ideiglenes jellegű intézkedések meghozatalára, amelyek területi hatálya a kérdéses államra korlátozódik, amennyiben ezen intézkedések nem összeegyeztethetetlenek az 5–8. cikk alapján joghatósággal rendelkező hatóságok által már meghozott intézkedésekkel, továbbá az 5. cikk alapján joghatósággal rendelkező hatóságok tájékoztatását követően.
- (2) Az előző bekezdés alapján a valamely Szerződő Államban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező felnőtt tekintetében hozott intézkedések hatályukat veszítik, amint az 5–8. cikk alapján joghatósággal rendelkező hatóságok döntést hoznak a helyzet által megkívánt intézkedések tekintetében.

12. cikk

Figyelemmel a 7. cikk (3) bekezdésére, az 5–9. cikk alkalmazásával hozott intézkedések az abban foglalt feltételeknek megfelelően hatályban maradnak akkor is, ha a körülmények megváltozása folytán a joghatóság jogalapja megszűnt, mindaddig, amíg az egyezmény alapján joghatósággal rendelkező hatóságok nem módosítják, nem váltják fel egy új intézkedéssel vagy nem szüntetik meg ezen intézkedéseket.

III. FEJEZET – AZ ALKALMAZANDÓ JOG

13. cikk

- (1) A Szerződő Államok hatóságai a II. fejezet rendelkezései alapján biztosított joghatóságuk gyakorlása során saját jogukat alkalmazzák.
- (2) Amennyiben azonban a felnőtt személyének vagy vagyonának a védelme úgy kívánja, kivételesen alkalmazhatják vagy figyelembe vehetik olyan másik állam jogát, amellyel a helyzet szoros kapcsolatban van.

14. cikk

Amennyiben az egyik Szerződő Államban hozott intézkedést egy másik Szerződő Államban hajtják végre, a végrehajtás feltételeire e másik Szerződő Állam joga az irányadó.

15. cikk

- (1) A felnőtt által arra az esetre – megállapodással vagy egyoldalú aktussal – adott képviseleti jogkörök fennállására, terjedelmére, módosítására és megszűnésére alkalmazandó jogot, amikor az adott felnőtt nincs olyan helyzetben, hogy megvédhesse saját érdekeit, a felnőttnek a megállapodás vagy az aktus idején fennálló szokásos tartózkodási helye szerinti állam joga szabályozza, hacsak a (2) bekezdésben említett jogok valamelyikét írásban kifejezetten ki nem kötötték.
- (2) Azon államok, amelyek joga kijelölhető, a következők:
 - a) a felnőtt állampolgársága szerinti állam;
 - b) a felnőtt korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti állam;
 - c) a felnőtt vagyonának fekvési helye szerinti állam, e vagyon vonatkozásában.
- (3) Az ilyen képviseleti jogkörök gyakorlási módját azon állam joga szabályozza, ahol azokat gyakorolják.

16. cikk

Amennyiben a 15. cikkben hivatkozott képviseleti jogköröket nem annak megfelelően gyakorolják, hogy a felnőtt személyének vagy vagyonának védelmét biztosítanák, ezek az egyezmény értelmében joghatósággal rendelkező hatóság által hozott intézkedéssel visszavonhatóak vagy módosíthatóak. Amennyiben az ilyen képviseleti jogköröket visszavonják vagy módosítják, a 15. cikkben hivatkozott jogot a lehetséges mértékben figyelembe kell venni.

17. cikk

- (1) Harmadik fél és egy másik olyan személy közötti jogügylet érvényessége, aki a jogügylet megkötésének a helye szerinti állam joga alapján jogosult lenne arra, hogy a felnőtt képviselőjeként járjon el, nem támadható meg, a harmadik fél pedig nem vonható felelősségre egyedül azon az alapon, hogy a másik személy az e fejezet rendelkezései által meghatározott jog alapján nem volt jogosult arra, hogy a felnőtt képviselőjeként járjon el, kivéve akkor, ha a harmadik fél tudta vagy tudnia kellett volna, hogy erre a minőségre nézve az utóbbi jog az irányadó.

- (2) Az előző bekezdés csak akkor alkalmazható, ha az ügylet azonos állam területén tartózkodó személyek között jött létre.

18. cikk

E fejezet rendelkezéseit akkor is alkalmazni kell, ha az általuk meghatározott jog nem Szerződő Állam joga.

19. cikk

E fejezetben a „jog” kifejezés az adott államban hatályos jogot jelenti, az alkalmazandó jogra vonatkozó szabályozás kivételével.

20. cikk

Ez a fejezet nem zárja ki azon állam jogának azon rendelkezéseit, ahol a felnőtt védelemre szorul, amelyek esetében az ilyen rendelkezések alkalmazása kötelező, függetlenül attól, hogy egyébként milyen jog lenne alkalmazandó.

21. cikk

Az e fejezet rendelkezései által kijelölt jog alkalmazását csak akkor lehet megtagadni, ha alkalmazása nyilvánvalóan közrendbe ütközne.

IV. FEJEZET – ELISMERÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

22. cikk

- (1) A Szerződő Államok hatóságai által hozott intézkedéseket az összes többi szerződő államban a törvénynél fogva el kell ismerni.
- (2) Az elismerés azonban megtagadható:
- a) ha az intézkedést olyan hatóság hozta, amelynek a joghatósága nem a II. fejezet rendelkezéseiben foglalt indokok egyikén alapult, vagy nem volt azokkal összhangban;
 - b) ha az intézkedést, sürgős eset kivételével, bírósági vagy közigazgatási eljárás során anélkül hozták, hogy biztosították volna a felnőtt meghallgatásának a lehetőségét, megsértve a megkeresett állam alapvető eljárási elveit;
 - c) ha az ilyen elismerés nyilvánvalóan a megkeresett állam közrendjével ellentétes, vagy ezen állam jogának olyan rendelkezésébe ütközik, amelyeknek alkalmazása kötelező, függetlenül attól, hogy egyébként milyen jog lenne alkalmazandó;
 - d) ha az intézkedés összeegyeztethetetlen egy, az 5–9. cikk szerint joghatósággal rendelkező, nem részes államban hozott későbbi intézkedéssel, feltéve, hogy ez utóbbi intézkedés a megkeresett államban megfelel az elismerés követelményeinek;
 - e) ha nem tartották be a 33. cikkben meghatározott eljárást.

23. cikk

A 22. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, bármely érdekelt személy kérheti a Szerződő Állam illetékes hatóságaitól, hogy döntsenek egy másik Szerződő Államban hozott intézkedés elismeréséről vagy elismerésének megtagadásáról. Az eljárásra a megkeresett állam joga irányadó.

24. cikk

A megkeresett állam hatóságát kötik azok a ténymegállapítások, amelyre annak az államnak a hatósága, ahol az intézkedést hozták, a joghatóságát alapozta.

25. cikk

- (1) Ha az egyik Szerződő Államban hozott és ott végrehajtható intézkedések egy másik Szerződő Államban igényelnek végrehajtást, ezen másik államban bármely érdekelt fél kérésére azokat végrehajthatónak nyilvánítják vagy végrehajtás céljából nyilvántartásba veszik, ez utóbbi állam jogában meghatározott eljárásnak megfelelően.
- (2) A végrehajthatóvá nyilvánításra vagy nyilvántartásba vételre minden Szerződő Állam egyszerű és gyors eljárást alkalmaz.
- (3) A végrehajthatóvá nyilvánítás vagy nyilvántartásba vétel csak a 22. cikk (2) bekezdésében meghatározott okok valamelyike alapján tagadható meg.

26. cikk

Az előző cikkek alkalmazásához szükséges felülvizsgálaton túl az intézkedés érdemben nem vizsgálható felül.

27. cikk

Az egyik Szerződő Államban hozott és egy másik Szerződő Államban végrehajthatónak nyilvánított vagy végrehajtás céljából nyilvántartásba vett intézkedéseket az utóbbi államban úgy hajtják végre, mintha az intézkedéseket ennek az államnak a hatóságai hozták volna. A végrehajtásra a megkeresett állam joga szerint, az e jog által meghatározott mértékben kerül sor.

V. FEJEZET – EGYÜTTMŰKÖDÉS

28. cikk

- (1) Minden Szerződő Állam kijelöl egy központi hatóságot azoknak a feladatoknak az ellátására, amelyeket ez az egyezmény ró az ilyen hatóságokra.

- (2) A szövetségi államoknak, a több jogrendszerrel vagy autonóm területi egységekkel rendelkező államoknak jogukban áll több központi hatóságot is kijelölni és meghatározni feladatkörük területi vagy személyi hatályát. Amennyiben egy állam több központi hatóságot jelöl ki, ki kell jelölnie azt a központi hatóságot, amelyhez az adott államon belüli megfelelő központi hatóságnak való továbbítás céljából a megkeresések intézhetők.

29. cikk

- (1) A központi hatóságok együttműködnek egymással és elősegítik az államaikon belüli illetékes hatóságok közötti együttműködést az egyezmény céljainak elérése érdekében.
- (2) Az egyezmény alkalmazásával kapcsolatban megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy tájékoztatást nyújtsanak államuk felnőttek védelemre vonatkozó jogszabályairól és az államukban nyújtott szolgáltatásokról.

30. cikk

Minden Szerződő Állam központi hatósága közvetlenül, illetve hatóságokon vagy más szervezeteken keresztül megtesz valamennyi megfelelő lépést a következők érdekében:

- a) az illetékes hatóságok közötti kapcsolattartás bármilyen eszközzel történő megkönnyítése azokban a helyzetekben, amikor az egyezményt kell alkalmazni;
- b) egy másik Szerződő Állam illetékes hatóságának kérésére a felnőtt hollétének felkutatásában való segítségnyújtás, amennyiben úgy tűnik, hogy a felnőtt a megkeresett állam területén tartózkodik és védelemre szorul.

31. cikk

A Szerződő Államok illetékes hatóságai – közvetlenül vagy más szerveken keresztül – ösztönözhetik közvetítés, békéltetés útján vagy más hasonló módon a felnőtt személyének vagy vagyonának a védelmét szolgáló, egyezségeen alapuló megoldások elérését azokban a helyzetekben, amikor az egyezményt alkalmazni kell.

32. cikk

- (1) Amennyiben védőintézkedés meghozatalát mérlegelik, az egyezmény szerint illetékes hatóságok – ha a felnőtt helyzete szükségessé teszi – megkereshetik a többi Szerződő Állam olyan hatóságát, amely a felnőtt védelme szempontjából lényeges információ birtokában van, hogy közölje ezt az információt.
- (2) A Szerződő Államok olyan nyilatkozatot tehetnek, hogy az (1) bekezdés szerinti megkereséseket kizárólag központi hatóságukon keresztül intézhetik hatóságaik felé.
- (3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai megkereshetik egy másik Szerződő Állam hatóságait, hogy nyújtsanak segítséget az ezen egyezmény alapján hozott védőintézkedések végrehajtásában.

33. cikk

- (1) Ha az 5–8. cikk alapján joghatósággal rendelkező hatóság a felnőtt olyan intézményben vagy más helyen történő elhelyezését mérlegeli, ahol védelme biztosítható, és erre az elhelyezésre egy másik Szerződő Államban kerülne sor, először konzultálnia kell ez utóbbi Szerződő Állam központi hatóságával vagy más illetékes hatóságával. E célból a javasolt elhelyezés indokának megjelölésével jelentést kell továbbítani a felnőtttről.
- (2) A megkereső államban nem hozható határozat az elhelyezésről, ha a megkeresett állam központi hatósága vagy más illetékes hatósága észszerű időn belül ellenvetését jelzi.

34. cikk

Minden olyan esetben, amikor a felnőtt komoly veszélynek van kitéve, azon Szerződő Állam illetékes hatóságai, amelyben a felnőtt vonatkozásában védelmi intézkedést hoztak vagy ilyen intézkedés meghozatalát mérlegelik, ha tájékoztatást kapnak arról, hogy a felnőtt tartózkodási helye egy másik államba került, vagy a felnőtt másik államban tartózkodik, tájékoztatják ezen másik állam hatóságait a fennálló veszélyről és a meghozott vagy mérlegelt intézkedésekről.

35. cikk

A hatóságok e fejezet alapján nem kérhetnek vagy továbbíthatnak információt, ha ez véleményük szerint veszélybe sodorhatná a felnőtt személyét vagy vagyonát, vagy a felnőtt valamely családtagjának szabadságára vagy életére komoly fenyegetést jelentene.

36. cikk

- (1) Azon lehetőség érintetlenül hagyásával, hogy szolgáltatásaik ellenében észszerű költségeket követeljenek meg, a Szerződő Államok központi hatóságai és más hatóságai e fejezet rendelkezéseinek alkalmazása során felmerült költségeiket maguk viselik.
- (2) A Szerződő Államok megállapodást köthetnek egy vagy több Szerződő Állammal a költségek megosztásáról.

37. cikk

A Szerződő Államok megállapodást köthetnek egy vagy több másik szerződő állammal abból a célból, hogy kölcsönös kapcsolataikban fejlesszék e fejezet alkalmazását. Az ilyen megállapodást kötő államok a megállapodás egy példányát továbbítják az egyezmény letéteményesének.

VI. FEJEZET – ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

38. cikk

- (1) Azon Szerződő Állam hatóságai, ahol védőintézkedést hoztak vagy képviseleti jogkörrel erősítettek meg, kérelemre igazolást adhatnak ki a felnőtt személyének vagy vagyonának védelmével megbízott személynek, feltüntetve, hogy milyen minőségben jogosult eljárni és milyen jogokkal ruházták fel.

- (2) Ellenkező bizonyíték hiányában az igazolásban feltüntetett minőségről és jogkörökről azt kell vélelmezni, hogy azokat az igazolás napján ruházták át.
- (3) Minden Szerződő Állam kijelöli azokat a hatóságokat, amelyek az igazolás kiállítására jogosultak.

39. cikk

Az egyezmény alapján gyűjtött vagy továbbított személyes adatokat csak azokra a célokra lehet felhasználni, amelyekre azokat gyűjtötték vagy továbbították.

40. cikk

Azon hatóságok, amelyeknek adatokat továbbítanak, saját államuk jogának megfelelően biztosítják azok bizalmas kezelését.

41. cikk

Az ezen egyezmény alapján továbbított vagy kibocsátott okiratok mentesülnek a hitelesítés és más hasonló formális követelmények alól.

42. cikk

Minden Szerződő Állam kijelölheti azokat a hatóságokat, amelyekhez a 8. és 33. cikk alapján megkeresések intézhetők.

43. cikk

- (1) A 28. és 42. cikkben hivatkozott kijelölésekről az egyezményt megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat, vagy az egyezményhez való csatlakozási okmány letétbe helyezésekor tájékoztatni kell a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia Állandó Irodáját. Ezek bármely módosításáról szintén tájékoztatni kell az Állandó Irodát.
- (2) A 32. cikk (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot az egyezmény letéteményesének kell benyújtani.

44. cikk

Azon Szerződő Államok, amelyekben a felnőtt személyének vagy vagyonának védelmére különböző jogrendszerek vagy jogszabályok alkalmazandók, nem kötelesek az egyezmény szabályait alkalmazni a kizárólag e különböző jogrendszerek vagy jogszabályok összeütközése esetén.

45. cikk

Az olyan állam vonatkozásában, amelyben a különböző területi egységekben két vagy több jogrendszert kell alkalmazni az ezen egyezményben szabályozott bármilyen tárgykör tekintetében:

- a) az adott államban lévő szokásos tartózkodási helyre való bármely hivatkozás valamely területi egységen belüli szokásos tartózkodási helyre vonatkozik;
- b) a felnőtt adott állambeli tartózkodására való hivatkozást a valamely területi egységben való tartózkodásra való hivatkozásként kell értelmezni;
- c) az arra való hivatkozást, hogy a felnőtt vagyona az adott államban található, úgy kell értelmezni, hogy a felnőtt vagyona valamely területi egységben található;
- d) az arra az államra való hivatkozást, amelynek a felnőtt az állampolgára, az adott állam joga által kijelölt területi egységre való hivatkozásként, vagy ilyen jellegű szabályozás hiányában az arra a területi egységre való hivatkozásként kell értelmezni, amellyel a felnőttnek a legszorosabb a kapcsolata;
- e) az azon államra való hivatkozást, amelynek a hatóságait a felnőtt választotta,
 - területi egységre való hivatkozásként kell értelmezni, ha a felnőtt annak hatóságait választotta,
 - illetve arra a területi egységre való hivatkozásként kell értelmezni, amellyel a felnőttnek a legszorosabb a kapcsolata, ha a felnőtt az állam hatóságait az államon belüli területi egység meghatározása nélkül választotta ki;
- f) az azon államnak a jogára való hivatkozást, amellyel a felnőtt lényeges kapcsolatban áll, az arra a területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amellyel a felnőtt ilyen lényeges kapcsolatban áll;
- g) az azon állam jogára, eljárására vagy hatóságára való hivatkozást, amelyben intézkedést hoztak, annak a területi egységnek a területi egységben hatályos jogára, eljárására vagy hatóságára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyben az intézkedést hozták;
- h) a megkeresett állam jogára, eljárására vagy hatóságára való hivatkozást annak a területi egységnek a területi egységben hatályos jogára, eljárására vagy hatóságára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyben az elismerést vagy végrehajtást kéri;
- i) az azon államra való hivatkozást, ahol a védelmi intézkedést végre kell hajtani, azon területi egységre való hivatkozásként kell értelmezni, ahol az intézkedést végre kell hajtani;
- j) az adott államnak a központi hatóságain kívüli egyéb hatóságaira vagy szervezeteire való hivatkozást az adott területi egységben eljárni jogosult hatóságokra vagy szervezetekre való hivatkozásként kell értelmezni.

46. cikk

Az alkalmazandó jognak a III. fejezet szerinti meghatározása céljából, olyan állam vonatkozásában, amely két vagy több területi egységből áll, amelyek mindegyike az ezen egyezmény hatálya alá tartozó ügyek tekintetében saját jogrendszerrel vagy jogszabályi rendszerrel rendelkezik, a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) ha ilyen államban léteznek olyan hatályos szabályok, amelyek meghatározzák, hogy mely területi egység joga az alkalmazandó, akkor ennek az egységnek a jogát kell alkalmazni;
- b) ilyen szabályok hiányában a 45. cikkben meghatározott területi egység jogát kell alkalmazni.

47. cikk

Az alkalmazandó jognak a III. fejezet szerinti meghatározása céljából, olyan állam vonatkozásában, amely az ezen egyezmény hatálya alá tartozó ügyek tekintetében két vagy több jogrendszerrel vagy jogszabályi rendszerrel rendelkezik a személyek különböző csoportjaira, a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) ha ilyen államban léteznek olyan hatályos szabályok, amelyek meghatározzák, hogy e jogok közül melyiket kell alkalmazni, akkor ezt a jogot kell alkalmazni;
- b) ilyen szabályok hiányában azt a jogrendszert vagy jogszabályi rendszert kell alkalmazni, amelyhez a felnőttet a legközelebbi kapcsolat fűzi.

48. cikk

A Szerződő Államok közötti kapcsolatban ezen egyezmény felváltja *a teljeskorúak gyámságára és hasonló védelmi intézkedésekre vonatkozó*, 1905. július 17-én Hágában aláírt egyezményt.

49. cikk

- (1) Ez az egyezmény nem érinti azokat a nemzetközi jogforrásokat, amelyeknek a Szerződő Államok részesei, és amelyek az ezen egyezmény által szabályozott ügyekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak, kivéve, ha a jogforrásban részes államok ellenkező nyilatkozatot nem tesznek.
- (2) Ez az egyezmény nem érinti annak a lehetőségét, hogy egy vagy több Szerződő Állam olyan megállapodást kössön, amely az ilyen megállapodásban részes államokban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező felnőttek tekintetében az ezen egyezmény által szabályozott ügyekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz,
- (3) Az egy vagy több Szerződő Állam által az ezen egyezmény hatálya alá tartozó ügyekre vonatkozóan megkötött megállapodások az ilyen államok és más Szerződő Államok közötti kapcsolatokban nem érintik ezen egyezmény rendelkezéseinek alkalmazását.
- (4) Az előző bekezdéseket kell alkalmazni az érintett államok közötti regionális vagy más természetű kapcsolatok alapján fennálló különleges kapcsolaton alapuló egységes törvényekre is.

50. cikk

- (1) Az egyezmény csak azon intézkedésekre alkalmazható, amelyeket azt követően hoztak az adott államban, hogy az egyezmény az adott állam vonatkozásában hatályba lépett.
- (2) Az egyezmény csak azon intézkedések elismerésére és végrehajtására alkalmazható, amelyeket az egyezménynek az intézkedéseket hozó állam és a megkeresett állam közötti hatálybalépését követően hoztak.
- (3) Az egyezmény a 15. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő korábbi feltételek alapján átruházott képviseleti jogkörökre az adott állam vonatkozásában történő hatálybalépése időpontjától kezdődően alkalmazandó.

51. cikk

- (1) A Szerződő Államok központi hatóságával vagy más hatóságával folytatott érintkezés során az iratokat eredeti nyelven kell megküldeni, csatolva a másik állam hivatalos

nyelvére vagy egyik hivatalos nyelvére való fordítást, vagy amennyiben ez nehezen megvalósítható, francia vagy angol nyelvű fordítását.

- (2) A Szerződő Állam azonban, az 56. cikk szerinti fenntartásban kifogást emelhet a francia vagy az angol, de nem mindkét nyelv használatával szemben.

52. cikk

A Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezlet főtitkára rendszeres időközönként speciális bizottságot hív össze az egyezmény gyakorlati működésének felülvizsgálatára.

VII. FEJEZET – ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

53. cikk

- (1) Az egyezmény aláírásra nyitva áll azon államok előtt, amelyek a Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezletnek 1999. október 2-án tagjai voltak.
- (2) Az egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni, és a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az egyezmény letéteményesénél, a Holland Királyság Külügyminisztériumánál kell letétbe helyezni.

54. cikk

- (1) Bármely más állam csatlakozhat az egyezményhez, miután az egyezmény az 57. cikk (1) bekezdése szerint hatályba lépett.
- (2) A csatlakozási okiratot a letéteményesnél kell letétbe helyezni.
- (3) A csatlakozás csak a csatlakozó állam és azon Szerződő Államok közötti kapcsolatban hatályos, amelyek az 59. cikk *b)* pontjában említett értesítés kézhezvételét követő hat hónapon belül nem emeltek kifogást a csatlakozás ellen. Az államok ilyen kifogással élhetnek akkor is, amikor egy csatlakozást követően megerősítik, elfogadják vagy jóváhagyják az egyezményt. A kifogásról értesíteni kell a letéteményest.

55. cikk

- (1) Ha egy állam két vagy több területi egységgel rendelkezik, amelyekben az ezen egyezményben szabályozott ügyek vonatkozásában különböző jogrendszereket kell alkalmazni, az aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás időpontjában nyilatkozhat arról, hogy az egyezmény összes területi egységére kiterjed, vagy területi egységei közül csak egyre vagy többre terjed ki, és ezt a nyilatkozatot másik nyilatkozat benyújtásával bármikor módosíthatja.
- (2) Bármely ilyen nyilatkozatról értesíteni kell a letéteményest, és az értesítésben kifejezetten rendelkezni kell azokról a területi egységekről, amelyekre az egyezmény kiterjed.
- (3) Ha egy állam e cikk alapján nem tesz nyilatkozatot, az egyezmény az adott állam összes területi egységére kiterjed.

56. cikk

- (1) Minden állam legkésőbb a megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás időpontjában, vagy az 55. cikk szerinti nyilatkozat benyújtásakor az 51. cikk (2) bekezdésében meghatározott fenntartást tehet. Más fenntartást nem lehet tenni.
- (2) Bármely állam bármikor visszavonhatja az általa tett fenntartást. A letétemenyest értesíteni kell a visszavonásról.
- (3) A fenntartás az előző bekezdésben említett értesítést követő harmadik naptári hónap első napján veszíti hatályát.

57. cikk

- (1) Az egyezmény a harmadik megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat 53. cikkben említett letétbe helyezése utáni három hónap elteltét követő hónap első napján lép hatályba.
- (2) Ezt követően az egyezmény a következőképpen lép hatályba:
 - a) az egyezményt ezt követően megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó valamennyi állam tekintetében a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratának letétbe helyezése utáni három hónap elteltét követő hónap első napján;
 - b) a csatlakozó államok tekintetében az 54. cikk (3) bekezdésében említett hat hónapos idő lejárta utáni három hónap elteltét követő hónap első napján;
 - c) az olyan területi egység tekintetében, amelyre az 55. cikk szerint az egyezményt kiterjesztették, az abban a cikkben említett értesítés utáni három hónap elteltét követő hónap első napján.

58. cikk

- (1) Az egyezményben részes állam az egyezményt a letétemenyyesnek címzett írásbeli értesítéssel felmondhatja. A felmondás korlátozódhat bizonyos területi egységekre, amelyekre az egyezményt alkalmazni kell.
- (2) A felmondás az értesítés letétemenyyes általi átvétele után eltelt tizenkét hónapot követő hónap első napján válik hatályossá. Amennyiben az értesítésben hosszabb időtartamot határoznak meg a felmondás hatályára, a felmondás ezen hosszabb időtartam elteltével válik hatályossá.

59. cikk

A letétemenyyes értesíti a Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezlet tagállamait és az 54. cikk szerint csatlakozott államokat a következőkről:

- a) az 53. cikkben említett aláírások, megerősítések, elfogadások és jóváhagyások;
- b) az 54. cikkben említett csatlakozások és a csatlakozásokkal szemben emelt kifogások;
- c) az egyezmény hatálybalépésének időpontja az 57. cikkel összhangban;
- d) a 32. cikk (2) bekezdésében és az 55. cikkben említett nyilatkozatok;
- e) a 37. cikkben említett megállapodások;
- f) az 51. cikk (2) bekezdésében említett fenntartás, valamint az 56. cikk (2) bekezdésében említett visszavonás;
- g) az 58. cikkben említett felmondások.

A fentiek hitelül a kellően meghatalmazott alulírottak aláírták az egyezményt.

Készült Hágában, 2000. január 13. napján, angol és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles, egyetlen példányban, amelyet a Holland Királyság Kormányának levéltárában helyeznek letétbe, s amelyből diplomáciai úton egy-egy hiteles másolatot küldenek a Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezlet minden tagállama számára.